

UN ESTIU AMB MOLT DE CALIU

L'estiu que mai no oblidarem!

Aquest estiu ha estat molt productiu, engrescador i amb esclat de noves energies que han fet la felicitat de molta gent. El mes d'agost, la natura ens ha ofert un únic i extraordinari esdeveniment: Catalunya ha tingut el privilegi de viure en directe un eclipsi solar total. Oh, quina meravella! Durant uns breus minuts (o una mica menys), la lluna va tapar totalment el sol, tot regalant-nos la visió d'uns colors i lluminositats mai vistes. "Que maco! Quina delícia! Que bonic tot això!" exclamaven, bocabadats, els milions de catalans mig atordits i entusiasmats, pendents de l'esdeveniment ja feia dies, gràcies al bombardeig continu dels mitjans de comunicació.

A l'estiu, tota cuca viu (perquè les bestioletes són realment resistents), però el cert és que la calor ha estat intensa com mai i la Generalitat i els nostres governs municipals, ja ho sabem, són pobres en recursos i no han creat refugis climàtics com calia, per a resistir tan altes temperatures... i és així que milers de la nostra gent gran

ens han deixat per sempre i ja descansen en pau en el seu refugi etern, per a gran joia dels buròcrates que administren sanitat i hisenda —pel que s'estalvien en pensions, despesa sanitària i geriàtrica.

Per altra banda, el país, a partir d'ara, gaudirà de més pau i tranquil·litat i menys conflictes amb Espanya, ja que el nostre president Salvador Illa, que se les pensa totes, ha nomenat Alfredo González Gómez, exrepresentant de l'estat en la Comissió Bilateral, com a nou representant de la Generalitat en la mateixa comissió; per tant, ja no existiran més estires i arronses ni conflictes competencials entre la Generalitat i l'amo estat. Cal obeir per no prendre mal.

Però els catalans en volem més i, ara que ens acostem a la tardor, esperem joiosos que ben aviat acabin les noves pistes de l'aeroport, que ens han de portar encara més milions de turistes per a alegrar-nos la vida ara que ja s'acaben les festes majors. I també esperem amb delit la tornada de les va-

gues, ja anunciades, d'ensenyants, metges, bibliotecaris, bombers, pagesos, pescadors, pensionistes i obrers (segur que encara em deixo alguna, que la cosa està molt fumuda en general). Tots ells pencaires que malviuen i que protestaran amb l'esperança d'assolir un món digne i millor, tot aguantant l'adveniment de la independència de Catalunya el 2029 —tal com va predir Alexandre Deulofeu en *La matemàtica de la història*—, o almenys amb la intenció d'arribar a final de mes en condicions.

